

El Mil.leni

“Les Obres més Grans”

L'acompliment de la profecia sempre sembla remota, just com en semblava al temps de l'adveniment de Jesús. Però si tinguéssim ulls per a veure-hi, ens adonaríem que l'acompliment de la profecia és l'aparició a la consciència d'allò que ja existeix.

El Mil.leni ja es fa visible ara, i apareixerà en tota la seva plenitud al temps que la profecia n'ha determinat l'adveniment. El mil.leni apareixerà, com Jesús aparegué al temps profetitzat i com la revelació de la Ciència Cristiana aparegué al temps de l'acompliment de la profecia.

L'Adveniment del Mil.leni

No ens pensem pas que quan toqui l'hora a la mitja nit de l'any 1999 ens despertarem dins del Mil.leni o d'un estat de consciència del tot diferent; però els Científics Cristians i els grans pensadors creuen que el Mil.leni ja es comença a manifestar i que als darrers anys d'aquesta centúria es farà més palès.

Què és el Mil.leni?

Segons el diccionari, el Mil.leni és un període de mil anys que veurà el triomf de la santedat a tot el món. És un període de gran felicitat, bon govern i allerament del mal. Hi ha els qui creuen que en aquest període el Crist regnarà a la terra en persona.

Però tots els Científics Cristians entenen que **el Crist no és una persona, ans la Veritat impersonal de tothom i de tot el què ara veiem humanament i materialment.** El Mil.leni és aquest període que veurà el Crist impersonal o el fill de Déu aparèixer a la terra o a la consciència humana com el Fill de l'home. És un període de consciència que desplega la veritable maduresa de tot home i tota dona.

A la Ciència Cristiana hi aprenem que el Crist, el Fill de Déu, és la realitat divina de totes les persones i coses que existeixen. I segons la profecia, aquesta realitat divina de tota persona i cosa es manifesta ara en fenòmens concrets, com el Fill de l'home amb poder i gran glòria, o sia les realitats

divines amb tot el seu poder i glòria es fan visibles de la manera més refinada que la consciència humana pot copsar.

Pel Científic Cristià, el Mil.leni serà l'estat diví de la seva pròpia consciència. Serà la seva llibertat de pensar sense les traves de la pretesa ment mortal, perquè mentre el nostre pensament és travat, hi manca el poder diví. **Quan som lliures de pensar divinament, sense les traves de la ment mortal, som lliures d'actuar divinament, sense entrebancs;** aleshores podem caminar sobre l'aigua, apaivagar la tempesta i atipar les gentades si cal.

La Ment-Déu infinita sembla amagada perquè sembla que tinguem la nostra pròpia ment, però quan el pensament assoleix ni que sigui una engruna del seu veritable origen, la Ment divina, el poder, l'omnipotència de Déu se'ns posa a l'abast i farem naturalment “les obres més grans” que el Mestre va dir que faríem. (Aneu a Joan 14:12)

Només els qui gaudeixen de discerniment espiritual s'adonen del què passa i de la importància del temps actual. Els qui són bons de discernir, s'adonen que el món passa d'un cicle mental o manera de pensar i de viure, a un altre cicle de pensament més ample, de més bon viure i de poder espiritual.

Quan aquesta gran quimicalització o trasbals hagi fet la seva feina, veurem que l'error s'ha destruït i discernirem que només el bé és a l'abast. I mentrestant, **hauríem d'entendre que allò que sembla tan angosant el dia d'avui, no és crucifixió, ans resurrecció.**

Aquesta pregunta fóu feta a la darrera classe del Col.legi metafísic. “La situació del món és una quimicalització o trasbals engendrat per la revelació i demostració de la Ciència Cristiana, i és tan sever que destrueix en lloc de redimir?”

El Sr. Young va contestar: “No podem dir que la demostració de la Ciència Cristiana manifestant-se parcialment produeixi una quimicalització destructora més que no pas redemptora; però podem agafar l'actitud que la Ciència Cristiana que tu i jo demostrem no quimicalitza ni ens trasbalsa més enllà de la nostra habilitat de tenir cura de la quimicalització. I doncs, si el teu pensament accepta ni que sigui una mica la grandesa de Déu, això tindrà cura de la situació.” (Aneu a CiS 401:16)

“Si la Ment divina té cura de la situació podem fer quelcom més pràctic que contestar la pregunta. Quan el terror que sembla tan intens en d'altres nacions es fongui, el mal mateix es fondrà. Quan hi veiem com Déu hi veu, els terrors comencen a desaparèixer. Si Déu fos demostrat aquest moment, l'error no faria basarda, perquè reconeixeríem allò que realment passa.”

“Com a Científics Cristians no hauríem de fer l'error ni real ni personal, però no l'hauríem d'ignorar. Els Científics Cristians tenen una responsabilitat en aquest afer perquè la Veritat els hi ha estat revelada.”

El Científic Cristià s'adona que la seva consciència, que és el seu món, amb la seva gent, les seves religions i els seus governs i política són dintre seu, i que depèn en gran part de si mateix si seu és el Regne de Déu o un malantés del Regne de Déu.

Tots i cada un dels Científics Cristians haurien de saber que el Feixisme i el Comunisme són no res, perquè tots dos voldrien encegar-nos i no deixar-nos pensar, i els éssers humans han de ser lliures per pensar. Tot el que amenaça el pensament lliure és perillós i n'hauríem de demostrar el no res.

El traspàs de la Matèria o Ment mortal

Segons la profecia i l'experiència real, ara és el temps que una gran part del materialisme i de la ment mortal es perden de vista, i se'n van amb molt soroll i trepig. I tot això, ni que sembli que passi a fora nostre, s'esdevé dins la pròpia consciència de l'individu, altrament no en podria ser conscient.

St. Pere va predir el dia d'avui; digué: “El dia del Senyor vindrà com un lladre, de nit. Aquell dia el cel desapareixerà amb un gran rebombori, els elements del món, abrandats, es fondran, i la terra i totes les obres que s'hi han fet seran cremades.” (II Pere 3:10)

El Món s'ha d'espiritualitzar

El nostre món en una gran mesura està mentalitzat; o sia, la gent en general es creu que totes les coses de què són conscients són mentals. Però al Mil.leni una OBRA MÉS GRAN que la mentalització serà consumada. Aleshores el món, i tot el què constitueix el món serà espiritualitzat. I és el deure de tots

els Científics Cristians adonar-se que **aquesta OBRA MÉS GRAN és activa a la seva consciència individual el dia d'avui.**

Com estudiants de la Ciència Cristiana, aprenem que no canviem el món simplement bescanviant un món material per un món mental o de pensament; aprenem que **per a veure el nostre món espiritual en lloc de material, hem de bandejar allò que genera el sentit material del nostre món.**

Perquè el Nostre Món sembla Material

La gent, les coses, i les condicions del nostre món semblen materials perquè el concepte que la pretesa ment mortal té de si mateixa i de tot el que és, és sempre material. La ment mortal es veu i se sent a si mateixa com matèria. **L'aparent món material és la visió que la ment mortal té de si mateixa.**

Què és la Matèria?

La matèria és el concepte primari de la ment mortal; la matèria és el sentit mortal i perible d'allò que és imperible; la matèria és una falsa afirmació; una delusió; una il.lusió; una enganyifa. Però **al Mil.leni veurem la gent i totes les coses del nostre món de manera veritable i ens adonarem que són l'ésser de Déu i que són espirituals.**

Nosaltres que som estudiants de la Ciència Cristiana entenem i demostrem les OBRES MÉS GRANS. Demostrem que totes les coses que constitueixen el món, són la creació de Déu, i han estat sempre les realitats de l'Esperit. Només semblen materials o mortalment mentals perquè encara les veiem amb les lens d'un fals sentit material.

Desmaterialització

Que quedi ben clar que no espiritualitzem la matèria, perquè la matèria no és res ni cap condició que s'hagi de tractar, portar a la plenitud, ni destruir. **La matèria és una enganyifa; és una falsa aparença de la realitat que tenim a l'abast.** I a la realitat no li cal ser espiritualitzada, ni la matèria és res que pugui ser espiritualitzat. Més aviat desmaterialitzem l'Esperit, o desmaterialitzem aquestes realitats levant-ne la falsa aparença

o “guarniments materials,” el fals sentit de densitat, pes, finitat, edat i impermanència. Els Científics Cristians hem fet molta desmaterialització fins el dia d'avui.

Ja hem fet Molt Camí

Sí, ja hem fet molt camí al nostre viatge del sentit a l'Ànima. És difícil de copsar el lluny que hem arribat des que vam començar el nostres “sis dies de feina,” i fins a quin punt estem a punt per a fer “LES OBRES ENCARA MÉS GRANS.”

Refinament Personal

Sospesem fins a quin punt l'exigència de “FER TOTA LA TEVA FEINA,” s'ha sadollat, i si no estem més qualificats per a fer “LES GRANS OBRES” que el fals sentit d'humilitat ens deixa admetre. Quan vam començar a estudiar la Ciència Cristiana fóu per a treure'n un profit personal, ja fos assolir salut, harmonia o proveïment, i això era del tot legítim a l'estadi del nostre creixement; però **és una obra molt més gran fer el què ara fem, fer palesa la nostra unitat amb Déu; la nostra unitat amb el Bé,** demostrant que l'home com a idea o reflex ja gaudeix de salut, harmonia i proveïment i no n'hi pot mancar de cap manera.

El Pensament ha estat Educat per a Copsar Realitats

El pensament dels Científics Cristians ha estat refinat de no dir per a capir la Ciència de la Ment i la seva aplicació als menesters humans. El nostre pensament ha estat gradualment educat per a copsar les coses tal com són.

La Coincidència de l'Humà i del Diví

Quan arribàrem a la Ciència Cristiana, gairebé de l'única cosa que estàvem segurs era que érem vius, i que existíem com a éssers humans. Aleshores créiem que els éssers humans eren mortals, i que d'alguna manera amb la Ciència Cristiana, els mortals esdevenien immortals; ens créiem que la ment mortal era una entitat, i que d'alguna manera s'havia de transformar en una Ment divina; també ens créiem que el Déu “bo i molt bo” havia esdevingut dolent, i que hi havia d'haver regeneració i rescabament.

Però ara entenem i demostrem que la nostra aparença d'ésser humà no és un mortal, ans el nostre JO diví manifestant-se, i puix el JO diví, que és l'únic JO que hi ha aquí, és copsat de manera imperfecta perquè el veiem amb les lens del sentit material, es manifesta a la nostra vista i al nostre sentit com un ésser humà. És clar que gaudim d'algun discerniment del fet diví, o del nostre JO real, altrament no seríem conscients de nosaltres ni tan sols com a éssers humans.

A mesura que la ignorància tocant a Déu i a l'home s'aprima, el nostre JO diví es manifesta amb una imatge més veritable o un sentit més bo de l'home.

Aquesta és la nostra “veritable maduresa” manifestant-se com el Mil·leni o la veritable consciència, on **l'home és tan impecable com el seu Creador**. La nostra “veritable maduresa” és sempre de dalt, mai de la ment mortal. La nostra veritable maduresa no és mai un home mortal en cap estadi d'evolució. **No ens hauríem de veure mai com un mortal**. No som mai res fora de l'home diví fent-se visible en un grau de més plenitud.

La veritable maduresa o JO diví no desapareixerà mai, ans es manifestarà d'una glòria a una altra fins que la seva plenitud i perfecció es facin paleses. Aquesta és la coincidència de l'humà i del diví que Jesús va exemplificar.

No es una obra molt més gran capir que la nostra divinitat és a l'abast, que no pas creure's que l'home és un mortal que pot pecar, patir i morir i ha de ser guarit i salvat? **La pretesa ment mortal expressada com un home mortal és un mite, un estat deceptiu, i no és una entitat que s'hagi de guarir ni de salvar. I el pretés ésser humà ja és el JO diví i de ben segur no li cal ni guariment ni salvació**. Totes les bones qualitats no han esdevingut mai dolentes i no els hi cal rescabament.

La Divinitat expressada com la Humanitat

Tot el que constitueix el meu jo humà és el Diví, conegut imperfectament. Tot és ara mateix la Realitat. Tot són fets veritables. **Tot és ara la Deïtat**. Tot és el mateix “JO SÓC,” éssent totes les manifestacions, les idees divines.

La Sra. Eddy va deixar ben clar que la matèria és només una falsa afirmació, una falsa concepció, una falsa aparença de la realitat a l'abast. Va deixar ben

clar que quan la falsa concepció s'esvaeix, el fet real, ni que sigui vist i capít de manera imperfecta, és l'única presència.

La Sra. Eddy, el Sr. Kimball i d'altres que van ensenyar al Col·legi metafísic, instruint als qui havien de ser enviats a fer de mestres, ensenyaren que **res del què existeix ha de ser mai destruït, ans portat a la plenitud.**

La Veritat impersonal es desplega en un altre període de plena revelació, i alguns mestres van dir que els òrgans i les funcions del nostre cos actual són espirituals, idees divines desplegant-se conscientment. La ment mortal va resistir aquest desplegament de la Veritat, i tothom qui féu aquestes declaracions va ser acusat d'espiritualitzar la matèria. La ment mortal digué que dels òrgans materials en miraven de fer Realitats o idees divines.

Era i és esbalaïdor veure com la ment mortal s'arrapava i encara s'arrapa amb desfici al concepte material de si mateixa. Pel pensament mortal la matèria era quelcom, i admetre que només era una il·lusió, una falsa afirmació, una enganyifa, era desfer-se a si mateixa.

Però a l'estadi present d'il·luminació o comprensió de la consciència humana, **els estudiants de la Ciència Cristiana no hesiten de dir que allò que sembla matèria, és Esperit; que els pretesos òrgans del nostre cos són Idees, són realitats, són el mateix Esperit manifestant-se en formacions espirituals.** Capim i demostrem que el nostre cos real i tot el que constitueix el nostre cos real, ni que es vegi material, es espiritual o l'Esperit expressat.

Avui capim que allò que sembla matèria és l'expressió de l'Esperit. L'Esperit i la matèria no són dos, ans un. La Sra. Eddy diu, "El Bé i el mal no són dos, ans un, perquè el mal no és res i el bé és l'única realitat." (Un. 21:7) Quan veiem el mal, veiem el bé revessat, i quan la mort es fa visible pels sentits, veiem la Vida revessada.

Les Obres encara més Grans

No ens adonem que la Veritat i el pensament veritable s'han eixamplat i ascendit naturalment fins que han esdevingut les OBRES ENCARA MÉS GRANS? Aquesta ascensió del pensament no és pensament personal, ans el desplegament del Crist com l'home individual.

Hi ha qui pot pensar, com hi poden haver obres més grans que les de Jesús? Hi pot haver quelcom més gran que guarir el malalt instantàniament; tornar la vista a l'orb; l'oïda al sord; fer caminar el coix; retornar la vida als morts i tot en un batre d'ulls? Hi poden haver obres més grans que aquestes? Jesús ho assegurà, i digué que nosaltres les faríem.

Jesús digué, “Qui creu en mi, farà les obres que jo faig, i encara de més grans, perquè JO me'n torno al Pare.” (Joan 14:12)

Aquest “JO” que anà al Pare no era un “jo” personal. L'Ego de tots i cada un de nosaltres és sempre la VERITAT. Aquest JO o Veritat (el Crist) de Jesús es girà vers Déu del tot. Aquest JO o Veritat de Jesús no es girà vers cap persona ni cap sentit personal, ans anà al seu Pare, la Veritat. **Per a fer Les Obres encara més Grans, el nostre “JO” ha d'anar al nostre Pare, la Veritat, del tot.**

Les Obres de Guariment, Revifades

Parlant de les obres de guariment, la Sra. Eddy diu, “Aquestes demostracions absolutes de la Ciència s'han de revifar. Un guariment que no sigui especulació, ans guariment instantani.” (Mis.355:6)

Al nostre temps, segons la profecia, el Crist, la Realitat de tot home i tota dona i tota cosa, el Fill de Déu, es fa visible a la consciència humana, amb una activitat i un poder tan irresistible, amb una il.luminació i una comprensió tan gran, que la ignorància de Déu, de l'home i de l'univers és escombrada i “el Cel Nou i la Terra Nova es revelen.”

Les Obres encara més Grans equivalen a cap Obra

Aquestes obres encara més grans equivalen a no fer cap obra. Si comencem pensant que tenim una cosa per fer, no la farem mai. La Ment declara que Ella mateixa i la Seva manifestació, l'home, estan acabats, arrodonits i sencers com la Ment Mateixa. L'home, com idea o reflexió, no ha de fer res tret de desplegar-se d'acord amb el seu Creador.

El Setè Dia és el Mil.leni

Llegim altra volta a la profecia de l'Èxode, “Treballaràs sis dies i faràs tota la teva feina, però el setè dia (el Mil.leni) és el Sàbat del Senyor, el teu Déu, i aquest dia no treballaràs.” La declaració “el dia del Sàbat no treballaràs,” no és un manament que ens prohibeixi treballar, ans és la revelació que al Mil.leni o dia del Sàbat del Senyor, no caldrà treballar. **El setè dia o el Mil.leni és el clímax del pensament ascendent, quan discernim la plenitud del Regne dins nostre.**